

УДК 930.25:784.4:398(477)

**МУЗИЧНО-ЕТНОГРАФІЧНИЙ АРХІВ
ПРОБЛЕМНОЇ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ МУЗИЧНОЇ
ЕТНОЛОГІЇ¹ ЛЬВІВСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МУЗИЧНОЇ АКАДЕМІЇ
ІМЕНІ МИКОЛИ ЛИСЕНКА: ІСТОРІЯ, СЬОГОДЕННЯ, ПЕРСПЕКТИВИ**

Ліна ДОБРЯНСЬКА

*Проблемна науково-дослідна лабораторія музичної етнології,
Львівська національна музична академія імені Миколи Лисенка,
вул. О. Нижанківського, 5, кімн. 53, 79000 Львів, Україна,
тел.: (+38032) 272 36 60, e-mail: lina.dobrianska@gmail.com*

Музично-етнографічний архів Проблемної науково-дослідної лабораторії музичної етнології Львівської національної музичної академії імені Миколи Лисенка (ПНДЛМЕ) містить одну з найбільших вітчизняних колекцій записів музичного фольклору. Співробітники архіву постійно працюють над удосконаленням методик післяекспедиційного опрацювання польових матеріалів, які свого часу розробили Володимир Гошовський та Богдан Луканюк. Перспективи Архіву ПНДЛМЕ – повне оцифрування архівних фондів та інтеграція інституції у світову спільноту інтернет-архівів народної музики.

Ключові слова: етномузикологічний архів, музичний фольклор, аудіозапис, концепції архівування, Володимир Гошовський, Богдан Луканюк.

Львівська національна музична академія імені Миколи Лисенка (в минулому – Львівська державна консерваторія) ось уже понад півстоліття один із найавторитетніших в Україні центрів дослідження народної музики. Це стало можливим головню завдяки відкриттю у навчальному закладі дослідницького етномузикологічного осередку – Кабінету народної творчості, реорганізованого згодом в Науково-дослідну лабораторію музичної етнології (ПНДЛМЕ)².

Саме наявність в академії спеціальної інституції з вивчення народної музики дала змогу не просто провадити теоретичне студіювання музичного фольклору, але й здобувати, впорядковувати та опрацьовувати новітні автентичні матеріали, зберігаючи їх в Архіві фонозаписів і писемної документації. З часом музично-фольклористичний архів ПНДЛМЕ став чи не найвагомим набутком лабораторії (кабінету) і на сьогодні справедливо утримує лідерські позиції серед подібних вітчизняних закладів як один із найбільших та найкраще впорядкованих.

¹ Проблемна науково-дослідна лабораторія музичної етнології – далі у статті ПНДЛМЕ.

² Детальніше про архів Кабінету народної творчості див.: [4; 7; 12].

Кабінет народної творчості, а в його рамках і фонограмархів, були створені у Львівській консерваторії восени 1961 року. Цей, на перший погляд, локальний епізод став непересічно важливою і довгоочікуваною подією в історії галицької музичної фольклористики, оскільки шлях до відкриття "бібліотеки для етномузикологів" (як назвав подібні архіви Бруно Неттл [1, с. 17]) безуспішно торували на Західній Україні ще від початку ХХ століття¹.

У Львівській консерваторії організувати Кабінет народної творчості також вдалося не одразу. Цьому передували десятиліття невдалих спроб, спорадично здійснюваних у навчальному закладі від початку його відкриття в 1939 році². Реалізувати ідею заснування центру з вивчення народної музики намагався на-самперед славетний галицький етномузиколог Станіслав Людкевич (зокрема, у 1945, 1946 і 1947 роках), однак його починання не знайшли розуміння у керівних міністерських органах. Певним поступом стало хіба утворення у Львівській державній консерваторії у 1953-1954 роках окремої циклової комісії народної творчості при музикознавчій кафедрі, завідувачем якої був С. Людкевич.

У ті ж роки науковець ставив перед керівництвом консерваторії питання про відкриття повноцінної кафедри музичної фольклористики, очолити яку повинен був спеціально запрошений на роботу в консерваторію Ярослав Шуст³. І хоча ця ініціатива С. Людкевича також не була підтримана владними органами, поява у консерваторії нового фахівця уможливила запровадження практичних студій над фольклором⁴. Так, у 1958-1961 роках Я. Шуст разом із Зиновією Штундер (тодішньою асистенткою С. Людкевича) розпочали систематичну польову роботу з подальшим вибірковим опрацюванням експедиційних матеріалів, що було новим у консерваторії. Завдяки цьому починанню були зроблені перші кроки до формування народномузичного архіву, а недовготривала⁵, але досить результативна діяльність цих фольклористів принесла перший внесок в обидва найголовніші фонди майбутнього архіву – звуковий і графічний.

Саме ж формування музично-фольклористичного архіву як інституції розпочалося в консерваторії фактично лише після відкриття 1961 року Кабінету народної творчості, керівником якого (до 1966 року – на громадських засадах) став видатний український фольклорист Володимир Гошовський. Перейнявши від своїх

¹ На думку Ірини Довгалюк "випередивши своїх європейських сучасників у масштабності теренових музично-етнографічних досліджень та в подальшому науковому опрацюванні й публікації мелодій ... у Галичині були поставлені в історичній перспективі помилкові орієнтири. Фактично вся збирацька робота в ЕК НТШ велася з однією метою – нагромадити достатньо матеріалу для публікації пісенних збірників, тоді як у Європі звукове документування музичного фольклору вже провадилося в першу чергу для створення потужного фонографічного фонду". І далі: "У Галичині, незважаючи на неодноразові спроби заснувати такий же фоноархів у Львові (1908, 1924, 1940 роки) ... задум так і не був здійснений" [8, с. 12].

² Детальнішу інформацію про історію заснування в ЛДК Кабінету народної творчості (та архіву народномузичних записів) див.: [3, с. 138; 5, с. 47-49 та виноска 1 на с. 49; 6, с. 291].

³ Про Ярослава Шуста – колишнього аспіранта Філарета Колесси, засновника Кабінету Івана Франка у Львівському університеті імені Івана Франка детальніше див.: [6].

⁴ С. Людкевич у консерваторії займався винятково теоретичними дослідженнями музичного фольклору [5, с. 49].

⁵ Я. Шуст у 1961 році помер, а З. Штундер незадовго після цього відійшла від активної етномузикологічної праці.

попередників естафету збирацької роботи, науковець одразу ж розпочав укладання на базі кабінету архіву народної музики, активно залучаючи до польової та післяекспедиційної діяльності студентів, головно членів фольклористичної секції студентського наукового товариства.

Саме завдяки В. Гошовському як одержані в спадок, так і новоздобуті музично-етнографічні матеріали утворили впорядкований, постійно поповнюваний архів, оскільки весь масив записів після здобуття у терені обов'язково піддавали інвентаризації та систематизації. Оригінальні експедиційні плівки фольклорист копіював на бобіни, укладаючи їх за географічно-хронологічним принципом (записи з різних адміністративних областей переписували начисто на окремі плівки), а перелік усіх вміщених на цих бобінах творів (із зазначенням жанрової приналежності, паспортних даних виконавців) поміщали у так звані інвентарні книги архіву. Крім того, там же подавали інформацію про наявність транскрипції народномузичного зразка, бо нотували матеріали у ті роки лише вибірково, як правило, для конкретних наукових досліджень.

Розробляючи внутрішню структуру свого архіву, В. Гошовський апробував розподіл народномузичних матеріалів відповідно до статусу збирача, а саме: відмежував надходження, одержані від окремих осіб, від записів із консерваторських експедицій. Останнім науковець присвоїв наскрізну хронологічну нумерацію, яка використовується в ПНДЛМЕ і донині. У межах окремих експедиційних виїздів дослідник групував матеріал за місцем запису. В разі проведення експедиції в одному населеному пункті протягом кількох днів, фольклорист відділяв твори, здобуті у різні дні. Отож, В. Гошовський накреслив практику облікування матеріалів за так званими збирацькими сеансами¹, якою в ПНДЛМЕ користуються й по нинішній день.

Після вимушеного відходу В. Гошовського з консерваторії його роботу продовжили Юрій Сливинський і Любомир Кушлик (від 1969 по 1987 рік), які й надалі дбали про поповнення архіву та вибірково опрацьовували записи, але цілковито послуговувалися засадами архівування, запропонованими В. Гошовським. Водночас у цей період відбулася особливо прикметна для архіву Кабінету народної творчості подія – його фонди збагатилися унікальною колекцією валиків із записами знаного галицького збирача Осипа Роздольського [9], яку віднайшов і частково скопіював на магнітофонну плівку Ю. Сливинський.

Вирішальним для історії архіву Львівської консерваторії став 1988 рік, коли музично-фольклористичні студії очолив (і керує ними до сьогодні) видатний вчений-етномузиколог Богдан Луканюк. Відтоді етномузикознавчі дослідження у навчальному закладі вийшли на абсолютно новий якісний і кількісний рівень. 1990 року відбулося перетворення скромного Кабінету народної творчості у Науково-дослідну лабораторію музичної етнології – повноцінну дослідницьку установу зі значно розширеним штатом фахівців². Це дало змогу значно інтенси-

¹ Сеанс – це разова зустріч збирача з інформантом, що характеризується єдністю часу і місця [10, с. 5].

² До цього часу штат Кабінету складався фактично тільки із завідувача та, в окремі роки, помічника-лаборанта. Деяку допомогу у збиранні й опрацюванні архівних матеріалів надавали

фікувати збирацьку роботу та докорінно змінити підхід до постекспедиційного опрацювання (тобто, архівації) здобутих матеріалів.

Насамперед, акцент із реєстрації надходжень (як це практикував В. Гошовський) змістився на їх всебічне опрацювання, що охоплювало значно розширену, деталізовану паспортизацію сеансів та обов'язкове транскрибування при збиранні в експедиціях творів. Завдяки цьому разом із архівом аудіозаписів утворився об'ємний писемний архів, який став справді добрим підґрунтям для наукової роботи.

Розробляючи принципи систематизації численних новітніх польових надходжень, Б. Луканюк вирішив залишити розроблену В. Гошовським і випробовану часом структуру архіву, але при цьому розсосередив експедиційні матеріали за окремими архівними справами (папками). Це нововведення не лише полегшило доступ до необхідних рукописних матеріалів, кількість яких із запровадженням неодмінного транскрибування творів різко зросла, але й зробило їхнє внутрішнє впорядкування значно прозорішим і чіткішим. Зокрема, кожна окрема експедиційна папка вміщувала, з одного боку, схематичні транскрипції (нотні і текстові), зроблені за єдиною методикою, а з іншого – різнобічну інформацію про всі важливіші обставини проведення збирацького сеансу, впорядковані в рамках розробленого Б. Луканюком "Листка збирача"¹.

У 1996-му році з огляду на величезний вплив польових надходжень (порівняно з попереднім тридцятилітнім періодом 1958-1987 років їх кількість зросла більш, ніж в п'ятеро) в ПНДЛМЕ була успішно реалізована спроба комп'ютерної систематизації даних (в її основу покладено географію записів та ще кілька важливіших параметрів). Принциповим моментом під час розробки цієї бази даних став вибір для горизонтального параметра таблиці окремого збирацького сеансу, а не населеного пункту, що дало змогу в майбутньому уникнути змішування інформації, неминучого в разі штучного зведення разом даних з того ж самого місця запису².

Ця електронна база даних, незважаючи на свою зовнішню простоту³, дала змогу легко й швидко задовольняти найрізноманітніші пошукові потреби користувачів, що було неможливо у "докомп'ютерну" епоху, і продовжує функціонувати в ПНДЛМЕ по сьогодні, щороку поповнюючись свіжою інформацією.

також студенти-музикознавці та члени фольклорної секції студентського наукового товариства під час проходження фольклорної практики.

¹ Листок збирача – своєрідна анкета, в якій інформація розміщується у систематизованому вигляді, що дає змогу швидко і комплексно зорієнтуватися у цілій масі зафіксованого під час сеансу музично-етнографічного матеріалу [10, с. 5-14].

² Подібне змішування призвело б до обмеження каталогу винятково географічним аспектом і не дозволило б при бажанні вводити до таблиці інші вертикальні параметри, здатні, за потреби, необмежено розширювати інформативність такої бази даних.

³ Вона була створена за допомогою загальнодоступної програми "Excel" і, фактично, є матрицею, в якій кожному рядку та колонці присвоєний певний параметр. При заповненні таблиці залишається лишень розмістити відповідні дані у тому місці, де перетинаються потрібний стовпчик та рядок.

**Лист електронної бази даних
музично-етнографічного архіву ПНДЛМЕ**

населений пункт	№ АД	сіл'рада	район	область	од	фонд	№ф	№ек	№с	№с	№с	опр.	рік	№ ФА та ФМ	збирач
Івана-Франка	318	Івана-Франка	Дрогобич	Львів	71	ЕК	0	1	1	1	1	ч/о	1958		Штундер З., Шуст Я.,
Космач	483	Космач	Косів	Івано-Франківськ	43	ЕК	0	2	0	0	0	ч/о	1958		Штундер З., Шуст Я.,
Бітля	1754	Бітля	Турка	Львів	5	ЕК	0	3	0	0	0	н/о	1959		Шуст Я.
Верховина	52	Верховина	Верховина	Івано-Франківськ	[14]	ЕК	0	4	1	1	1	н/о	1960		Штундер З., Шуст Я.,
Криворівня	82	Криворівня	Верховина	Івано-Франківськ	14	ЕК	0	4	2	2	2	н/о	1960		Штундер З., Шуст Я.,
Будилів	737	Устя	Снятин	Івано-Франківськ	11	ЕК	0	5	0	0	0	н/о	1961		Штундер З.
Ясениця	1808	Ясениця	Турка	Львів	54	ЕК	0	6	1	0	0	1962	ФА 62.01.01	Гошовський В.	
Зелений Гай	258	Мильчиці	Городок	Львів	7	ЕК	0	6	2	0	0	1962	ФА 62.01.02	Гошовський В.	
Ольховце	...	Сянок	Кросно	Польща	37	ЕК	0	7	0	0	0	ч/о	1962		Мишанич М.
Мисцова	...	Кремпа	Кросно	Польща	34	ЕК	0	8	0	0	0	ч/о	1962		Мишанич М.
Кривка	1780	Кривка	Турка	Львів	32	ЕК	0	9	0	0	0	н/о	1963		Гошовський В.
Микуличин	7	Микуличин	Надвірна	Івано-Франківськ	15	ЕК	0	10	0	0	0	н/о	1963		Гошовський В.
Верхнє Висоцьке	1758	Верхнє Висоцьке	Турка	Львів	18	ЕК	0	11	1	1	1	н/о	1965		Гошовський В.
Старий Самбір	1566	Старий Самбір	Старий Самбір	Львів	1	ЕК	0	11	2	2	2	н/о	1965		Гошовський В.
Бориня	1757	Бориня	Турка	Львів	24	ЕК	0	11	3	3	3	н/о	1965		Гошовський В.
Бітля	1754	Бітля	Турка	Львів	4	ЕК	0	11	4	4	4	н/о	1965		Гошовський В.
Болівка	?	?	Турка	Львів	9	ЕК	0	11	5	5	5	н/о	1965		Гошовський В.
Заболоття	839	Заболоття	Ратне	Луцьк	86	ЕК	0	12	1	0	0	1965	ФА 65.01.02	Гошовський В.	
Колодяжне	422	Колодяжне	Ковель	Луцьк	32	ЕК	0	12	2	0	0	1965	ФА 65.01.01	Гошовський В.	
Хоросниця	753	Твіржа	Мостиська	Львів	47	ЕК	0	13	1	0	0	1965	ФА 65.01.03	Гошовський В.	
Старий Кропивник	346	Старий Кропивник	Дрогобич	Львів	56	ЕК	0	14	1	1	1	н/о	1966		Гошовський В.
Ільник	1775	Ільник	Турка	Львів	12	ЕК	0	15	1	1	1	н/о	1966		Гошовський В.
Радич	1776	Ільник	Турка	Львів	29	ЕК	0	15	2	2	2	н/о	1966		Гошовський В.
Шум'яч	1805	Шум'яч	Турка	Львів	33	ЕК	0	15	3	3	3	н/о	1966		Гошовський В.
Пилипець	224	Пилипець	Міжгір'я	Ужгород	28	ЕК	0	16	1	1	1	ч/о	1966		Гошовський В.
Кальник	280	Кальник	Мукачево	Ужгород	27	ЕК	0	16	2	2	2	ч/о	1966		Гошовський В.
Яремча	4	Яремча	Івано-Франківськ	Івано-Франківськ	33	ЕК	0	16	3	3	3	н/о	1966		Гошовський В.
Корнич	414	Корнич	Коломия	Івано-Франківськ	49	ЕК	0	16	4	0	0	1966	ФА 66.01.01	Гошовський В.	
Печеніжин	386	Печеніжин	Коломия	Івано-Франківськ	35	ЕК	0	16	5	5	5	н/о	1966		Гошовський В.
Гута	19	Гута	Богородчани	Івано-Франківськ	38	ЕК	0	16	6	6	6	н/о	1966		Гошовський В.
Мшана	...	Дукла	Кросно	Польща	14	ЕК	0	17	1	1	1	н/о	1967		Гошовський В.
Роп'єнка	...	Ольшаниця	Кросно	Польща	20	ЕК	0	17	2	2	2	н/о	1967		Гошовський В.

Саме цей географічний показник в середині 1990-х років наочно допоміг виявити наявні в західноукраїнському терені "білі плями" у дослідженні автентичної традиції і великою мірою вплинув на перспективне та, відповідно, поточне планування роботи ПНДЛМЕ¹. Водночас комп'ютерна база даних вперше надала змогу об'єктивно оцінити кількісні надбання архіву лабораторії, які станом на 1996 рік становили близько 40 тисяч одиниць народної музики [4, с. 38].

Понад десять років, що минули від часу одержання перших уточнених статистичних даних про архів ПНДЛМЕ, принесли у звуковий та писемний фонди ще щонайменше 25 тисяч нових матеріалів. Отож, вміст Архіву сьогодні сягнув близько 65 тисяч записів, якими представлені практично всі існуючі в активній або ж пасивній пам'яті інформантів жанри традиційної української народної музики.

Головні перспективи роботи підрозділів Архіву ПНДЛМЕ сьогодні такі:

1. У польовій роботі плануємо залучення винятково цифрової звукозаписувальної апаратури та збільшення вагової частки цифрових відеозаписів.

2. Традиційне для ПНДЛМЕ "писемне" архівування народномузичних матеріалів плануємо поступово доповнювати (а швидше за все з часом і замінювати) електронним післяекспедиційним опрацюванням, результатом якого має стати розробка та заповнення багаторівневої бази даних. Остання вміщуватиме як усю супутню документацію (електронний аналог "Листка збирача"), так і транскрипції творів (нотні та текстові).

Також робитимемо спроби створення електронних показників іншого типу, в яких буде аналітично описано вже не збирацькі сеанси, а окремі народномузичні твори. Матеріалом такого комп'ютерного аналізу стануть записи як з архіву ПНДЛМЕ, так і з достовірних (класичних та сучасних) етномузикологічних збірників.

3. На заміну колишньому "магнітофонному" фоноопрацюванню записів буде зроблено повне оцифрування наявних аналогових носіїв (бобін, касет та фонографічних валиків); усі комп'ютеризовані аудіоматеріали (як польові цифрові записи, так і оцифровані носії) дублюватимемо на кількох електронних носіях.

4. Нотоархів ПНДЛМЕ також підлягатиме комп'ютеризації за допомогою сканера або фотоапарата.

Така "тотальна" комп'ютеризація архіву дасть змогу насамперед зберегти у первісному, незіпсутому стані безцінні аналогові аудіозаписи, які невпинно руйнує час². Крім того, переведення в електронний вигляд інформації з графоархіву надасть усім зацікавленим етномузикологам найширші дослідницькі можливості – від використання елементарних пошукових, систематизаційних, фільтраційних функцій комп'ютерних програм до суто електронного аналізу словесного та музичного текстів творів народної музики.

¹ Від часу утворення ПНДЛМЕ увага збирачів свідомо була спрямована саме на західноукраїнські землі, оскільки ґрунтовне етномузикознавче дослідження цього терену стало першим, найнеобхіднішим етапом вирішуваної в лабораторії фундаментальної проблеми "Традиційна народна музика й етнічна історія Галичини та Волині (Володимирії)" [11].

² Детальніше інформацію про переваги та проблеми "комп'ютерного" архівування див. у статті Андрія Вовчака [2, с. 84-88].

Важливою перевагою комп'ютеризації архіву повинна стати у перспективі можливість розміщення оцифрованих графо- та аудіоматеріалів в інтернеті, що, з одного боку, зробить їх доступнішими для найширшого кола зацікавлених користувачів, а з іншого – дасть змогу в майбутньому інтегрувати фонди ПНДЛМЕ до вже наявних сьогодні електронних колекцій народної музики, представлених у "всесвітній павутині" відомими світовими бібліотеками й архівами [2, с. 89-90].

Сьогодні деякі із поставлених завдань ми вже поступово виконуємо. Зокрема, надалі провадимо електронну реєстрацію матеріалів, здійснюємо цифрові аудіо- та відеозаписи в польових умовах, інтенсивно оцифруємо аудіоматеріали архіву. Протягом останніх років за допомогою спеціалістів із суміжних галузей було успішно зроблено унікальне цифрове копіювання понад 700 фонографічних валиків О. Роздольського¹. У 2006 році Б. Луканюк представив у ПНДЛМЕ практично реалізовану базу даних, побудовану на аналізі окремих народномузичних творів, кожен з яких був описаний в електронній таблиці за сорока шістьма параметрами². Водночас окремі заплановані завдання нині є лише на стадії проєктів, оскільки потребують як співпраці з представниками інших, немусичних спеціальностей (зокрема, програмістами), так і суттєвого покращення наявних технічних ресурсів ПНДЛМЕ.

1. *Nettl Bruno*. Folk and Traditional Music of the Western Continents. Englewood, N.-J., 1990. P. 17.
2. *Вовчак А.* Österreichisches Volksliedwerk – провідний осередок народномузичних досліджень у Австрії // Етномузика / Упорядник *Б. Луканюк*. Львів, 2006. Число 1. С. 33-48. (Наукові збірки ЛДМА ім. М. Лисенка. Вип. 12).
3. *Добрянська Л.* Експедиція Львівської консерваторії в село Івана Франка // Етномузика / Упорядник *Б. Луканюк*. Львів, 2007. Число 2. С. 123-147. (Наукові збірки ЛДМА ім. М. Лисенка. Вип. 14).
4. *Добрянська Л.* Музично-етнографічний архів ПНДЛМЕ: Спроба комп'ютерної систематизації // Восьма конференція дослідників народної музики червононоруських (галицько-володимирських) та суміжних земель / Редактор-упорядник *Б. Луканюк*. Львів, 1997. С. 35-48.
5. *Добрянська Л.* Музично-фольклористична діяльність Станіслава Людкевича у Львівській консерваторії (1939 – 1979) // Етномузика. Львів, 2008. Число 4. С. 37-56. (Наукові збірки ЛНМА ім. М. Лисенка. Вип. 21).
6. *Добрянська Л.* Ярослав Шуст – етномузиколог // Вісник Львівського університету. Серія філологічна / Упорядники *А. Вовчак, І. Довгалюк*. Львів, 2006. Вип. 37. С. 288-299.

¹ Копіювання було зроблене за допомогою передової технології зчитування інформації з фоноциліндрів, запропонованої вченими Інституту проблем реєстрації інформації НАН України.

² Ця база даних стала електронним додатком до впорядкованого Б. Луканюком народно-музичного збірника [13].

7. Довгальок І., Добрянська Л. Кафедра музичної фольклористики // Сторінки історії Львівської державної музичної академії ім. М.В. Лисенка. Львів, 2003. С. 169-178.
8. Довгальок І. Осип Роздольський в історії музичної фольклористики / Автореферат дисертації ... канд. мистецтвознавства. Львів, 1998.
9. Довгальок І. Фоноархів Осипа Роздольського // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. Львів, 1999. Вип. 27. С. 165-170.
10. Луканюк Б. Типові форми музично-етнографічної документації: Методичні рекомендації. Львів, 1981.
11. Перспективний план роботи Науково-дослідної лабораторії музичної етнології при кафедрі музичної фольклористики Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка у Львові // Архів ПНДЛМЕ. 1992. Машинопис.
12. Сливинський Ю. Збирацька діяльність вузів України. Львівська консерваторія // Актуальні питання методики фіксації та транскрипції творів народної музики / Редактор-упорядник Б. Луканюк. Львів, 1989. С. 92-95.
13. Цехміструк Ю. Народні пісні Волині: Фонографічні записи 1936-1937 років / Джерельні матеріали та видання Б. Столярчука; відчитання та загальна редакція Б. Луканюка. Львів; Рівне, 2006. 480 с. з ілюстр., нот., CD.

**MUSICAL-ETHNOGRAPHIC ARCHIVE OF PROBLEMATIC SCIENTIFIC-
RESEARCHING LABORATORY OF MUSICAL ETHNOLOGY
AT MYKOLA LYSENKO NATIONAL MUSICAL ACADEMY IN L'VIV:
PAST, PRESENT AND FUTURE**

Lina DOBRIANS'KA

*Problematic Scientific-Researching Laboratory of Musical Ethnology,
Mykola Lysenko National Musical Academy in L'viv,
53/5 O. Nyzhankivs'kyi st., 79000 L'viv, Ukraine,
Tel.: (+38032) 272 36 60, e-mail: lina.dobrianska@gmail.com*

Musical-ethnographic archive of Problematic Scientific-Researching Laboratory of Musical Ethnology at Mykola Lysenko National Musical Academy in L'viv (PSRLME) has one of the biggest collection of music folklore records. Archive workers continue to improve methods of after-expedition recording and overworking of field materials. These methods were introduced by Volodymyr Hoshovs'kyi and Bohdan Lukaniuk. Perspectives of PSRLME Archive are full transforming archive finds into digital form and integration of the institution into the world community of folk music Internet-archives.

Key words: ethnomusicological archive, music folklore, audiorecord, concepts of archiving, Volodymyr Hoshovs'kyi, Bohdan Lukaniuk.

**МУЗЫКАЛЬНО-ЭТНОГРАФИЧЕСКИЙ АРХИВ ПРОБЛЕМНОЙ
НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ ЛАБОРАТОРИИ МУЗЫКАЛЬНОЙ
ЭТНОЛОГИИ ЛЬВОВСКОЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ МУЗЫКАЛЬНОЙ
АКАДЕМИИ ИМЕНИ НИКОЛАЯ ЛЫСЕНКО: ИСТОРИЯ,
СОВРЕМЕННОСТЬ, ПЕРСПЕКТИВЫ**

Ліна ДОБРЯНСКАЯ

*Проблемная научно-исследовательская лаборатория музыкальной этнологии,
Львовская национальная музыкальная академия имени Николая Лысенко,
ул. О. Нижанковского, 5, комн. 53, 79000 Львов, Украина,
тел.: (+38032) 272 36 60, e-mail: lina.dobrianska@gmail.com*

В музыкально-этнографическом архиве проблемной научно-исследовательской лаборатории музыкальной этнологии Львовской национальной музыкальной академии имени Николая Лысенко (ПНИЛМЭ) находится одна из крупнейших отечественных коллекций записей музыкального фольклора. Сотрудники архива постоянно работают над усовершенствованием методик послеэкспедиционной обработки полевых материалов, которые в свое время разработали Владимир Гошовский и Богдан Луканюк. Перспективы Архива ПНИЛМЭ – полная оцифровка архивных фондов и интеграция института в мировое сообщество интернет-архивов народной музыки.

Ключевые слова: этномузыкологический архив, музыкальный фольклор, аудиозапись, концепции архивирования, Владимир Гошовский, Богдан Луканюк.

Стаття надійшла до редколегії 19.02.2009

Прийнята до друку 30.04.2009